

Keyword

suksansun@yahoo.com

100 WSS ชา สมเด็จฯ

ประทับใจในความฯ

เยี่ยมชม ทรงด้วย - เรื่อง

ทรงฯ ตรสุดน้อม

วันดี ธันวา

d เมื่อพระเจ้าพี่นาง酵 เจ้าฟ้า
กัลยาณิวัฒนา กรมหลวง
นราธิราชนครินทร์ ประทานพระวิรกาส
ให้คณะหนังสือพิมพ์มติชน เข้าเฝ้า ถวายการ
ถ้มภากษณ์ เนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ
100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์ครบ百年ราชชนนี
วันที่ 21 ตุลาคมนี้ ณ วังเลอดอส นีองด้วยสม
เด็จพระเจ้าพี่นาง酵 เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ
ทรงใกล้ชิด และดูแลสมเด็จพระบรมราชชนนี
ของปวงชนชาวไทยมาตลอดวิวัต ให้เช่นพะใน

- ถ่ายภาพ

ช่วงบันปลายของพระองค์ ซึ่งทรงมีเรื่องราว
หลักหลาຍที่น่าสนใจ จึงขอนำพระกระถางส้ม
ภาษาญี่ปุ่นมาเผยแพร่ เพื่อเป็นข้อคิดในการปฏิบัติ
ตน และการดำเนินชีวิตให้แก่คนไทยได้เป็นอย่าง
ดี

คณะหนังสือพิมพ์มติชน กราบ叩叩 สม
เด็จพระเจ้าพี่นาง酵 เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ
ซึ่งทรงพระปริชาสามารถในการทรงนิพนธ์หนัง
สือหลายเล่ม โดยเฉพาะพระนิพนธ์ ‘เวลาเป็น
ชุดเม็ด’ ที่ทรงเล่าถึงงานอดิเรกขององค์สมเด็จ
พระบรมราชชนนี ในการใช้เวลาว่างทำกิจ
กรรมที่ทรงโปรด ถึงเหตุผลที่ทรงเลือกตั้งชื่อ
หนังสือ ‘เวลาเป็นชุดเม็ด’ ด้วยลักษณะ

สมเด็จพระเจ้าพี่ นางเธอฯ ประทับ ศิริมหาราชชัชนนี ประบรมราชชนนี ปูชนียบุคคลสำคัญ และตัวเป็นใจที่ยุ่งส์ไป ยกย่อคงสุดดี

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา รับสั่งว่า “อันที่เริ่ม หาเชื่อภาษาอังกฤษ ก่อน เลือกเชื่อที่เบลกอก เพราะหนังสือเล่มนี้ เชียนเกี่ยวกับการทำอะไรต่อเมืองไร่ต่างๆ ของ สมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อเชียนหนังสือ เผยแพร่ (แม่ล่าให้ฟัง 2524) เหรอ นิกใต้ร่า งานอติการไม่ได้บุคคลเดียว เนื่องจากมีมากเห็น กัน จะได้ในเมืองนั้นห้องทรงคงไว้ให้ และ โดยมากสมเด็จพระบรมราชชนนีทรงทำที่ หลัง (แม่ล่าให้ฟัง : พะรำ ประวัติสมเด็จย่าระหว่าง พ.ศ. 2443-2481) จึงมาได้เชื่อที่ แบลกอกน้อย ให้คำภาษาอังกฤษมาร่วม บัสซี่ พิจกอร์ส (Busy Fingers) หมายถึงงาน

อดิเรกที่ทรงทำด้วยน้ำพะหัดด์ ที่นี่จะแปล บลส. บีส. พิจกอร์ส เป็นภาษาไทยเท่าไหร่ก็ไม่ได้ที่ จะเหมาะสมและตรงความหมาย กระทั้งไปได้คำที่ สมเด็จฯ ใช้ในการน้อมถวายสักครั้นหนึ่ง พระบรมราชชนนี เคยทรงเชียนไว้ที่หนึ่งว่า ต้องไม่ ปล่อยให้เวลาผ่านไปนานๆ เวลาเป็นของมีค่า จึงคิดว่าอาจจะดีเหมือนกัน แม้ไม่ใช้แปล ของภาษาอังกฤษสักนิดเดียว แต่หมายถึง ไม่ ควรอยู่ว่างๆ เพราะเวลาเป็นของมีค่า จึงเลือก ให้คำนี้

คำสอนของสมเด็จพระบรมราชชนนี และ สมเด็จพระบรมราชชนก ทรงเป็นแรงบันดาล ใจให้กับพระบรมราชชนก พระเจ้าอยู่หัว พระรา ทานนวนคิดหรือคำสอนนี้เป็นแนวทางในการ ดำเนินชีวิตของคนไทยหรือไม่

“จริงๆ แล้วไม่เป็นอย่างนั้น โดยปกติไทย ชอบพูดนิยมเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า หรือเอาอย่าง คนนั้นคนนี้ลืมดี เอาอย่างสมเด็จพระบรมราชชนนี ก็จะเป็นคนเดียวอะไรอย่างนี้ มันไม่ใช่ อย่าง จะพูดเรื่องนี้ให้ฟังหน่อย ก็ต้องว่าการที่ไปเอาก อย่างใครนั้นทำไม่ได้ คือ ถ้าฉันจะเดียงซุกให้ เนื่องจากสมเด็จพระบรมราชชนนีถือว่าเป็นสิ่ง ฐานะไม่ เนื่องกัน ที่อยู่ ครอบครัว อะไรก็อย่างไม่

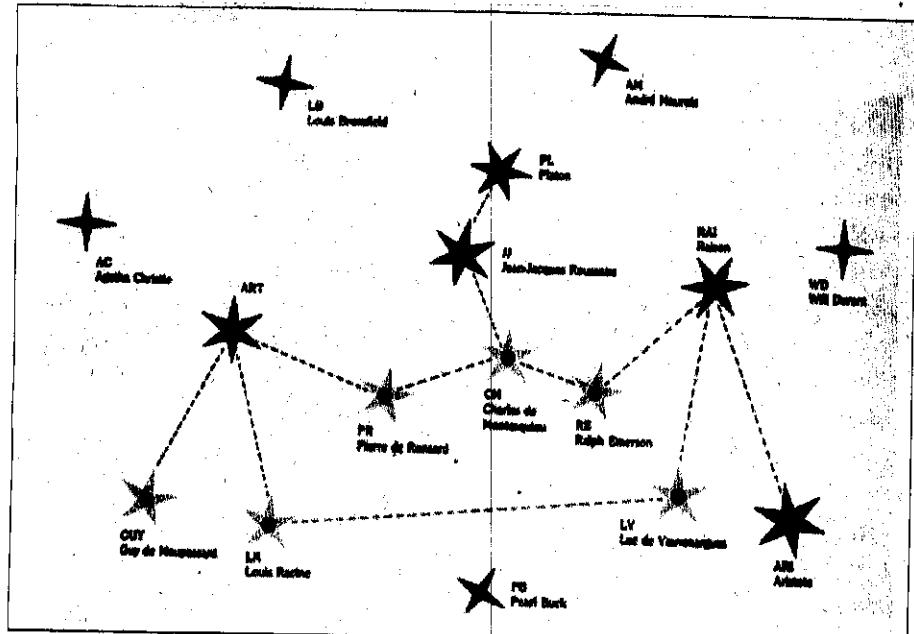
เนื่องกัน เพื่อจะสนับสนุน การจะไปเจอกับอย่าง ใดก็เป็นสิ่งที่ฉันคิดว่าไม่ดี คือไม่ใช่ทำอะไร เลย ถ้านี่เป็นสิ่งที่พระบรมราชชนนีแล้ว ไม่ทำอะไร ต้องพิจารณาดูว่าจะอะไรบ้างที่เราจะ

เขามาให้ได้ในครอบครัวของเรา ในฐานะของ เรายังร้องขออย่างนี้ ถ้าลืมนัด แล้วถูกใจเรา ก็ ต้องเลือก แต่จะไปทำอะไรเจอกับคนคนหนึ่ง ฉันเห็นว่าเป็นของที่ไม่ดี อย่างที่ว่า คนไม่ เหมือนกัน ฐานะ ที่อยู่ไม่เหมือนกัน ทุกอย่าง ไม่เหมือนกัน จะนั่นเราต้องเลือก เราจะมองสมเด็จพระบรมราชชนนีทรงทำเรื่องนี้ เราต้อง พิจารณาพระองค์ท่านทำเพื่ออะไร ต้องคิด มากๆ ไม่ใช่ไปทำแบบพระองค์ท่าน ท่านวางแผน นั้นจริงนั้น เราก็วางแผนนั้นบ้าง จริงๆ แล้วต้อง คิดก่อนว่า มันมีความหมายอะไรในนั้น หมาย ความหมายเรื่องของพระบรมราชชนกมากกว่า

“แต่ท่านนั้นสมเด็จพระบรมราชชนนี พระ อองค์ท่านสอนอุปกรณ์ให้กับเรา แต่ไม่ได้มาน นั้นเลือกเชื่อว่า ถูกๆ ต้องทำอย่างนั้น ห้า อย่าลงนั้น พระอองค์ท่านเป็นหลาฯ อย่าช รวมกัน เมื่อสามัญดันข้อเสีย ไม่ทราบเลยว่า คำสอนหลาฯ เรื่อง สมเด็จพระบรมราช ชนนีทรงได้จากสมเด็จพระบรมราชชนก จน เมื่อไหร่มาได้ถ่านหนังสือจึงทราบ สมเด็จ พระบรมราชชนนีก็ไม่ได้รับสั่งว่า ทุกกรา หม่อมพลน่องกอกอย่างนั้นนะ ต้องทำอย่างนั้น ต้องต้องอย่างนั้นอย่างนี้ พระอองค์ท่านสอน ให้การทำให้ดู และคงให้เห็นว่าเป็นอย่าง นั้น มาก่อน ต่อเมื่อถ่านจะมา ใจต่างๆ จากหลาย พะทัดถือว่าความชอบดูถูกกระหน่อม่อที่ ทำให้เช่นไว้ พอดีเห็น ก็ต้องรับหนังสือที่เม นัก ก็รับความจากนักเมื่อย”

“และการพอยพียงที่พูดถึง มีหลักเรื่อง ล้วน จานเหมือนกัน คราวนี้รู้เรียนว่า เพราะเวลา เป็นของมีค่า ถึงได้ไปทำเครื่องบุคคลพียง รู้สึก ว่าไม่ใช่ สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงมีพระดำริ ในหลายเมืองอยู่มาก

ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ตามว่า แสดงว่าคนไทยเข้า
ใจคิดในนัยบายศรีษะก็พอเพียงใช่ไหม
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒ
นาฯ รับสั่งว่า “มีจำนวนมากเชิงเดียว”

อย่างที่ทราบว่า สมเด็จพระบรมราชชนนีทรง
สอนทั้ง 3 พระองค์ในช่วงทวงพระเยาว์ ถึงการ
ไม่ให้เป็นหนี้ ขอทวงยกด้วยตัวเอง

“ได้ยามากพะบรมราชานนี้ทรงคิดว่าไม่ควรจะเป็นหนึ่ง ฉุกไปป่ายเมืองโคร พะรองคงทรงทราบ

การเป็นหนี้คือการมีเครดิต ผู้สืบทอดทราบทุก
กรณี

“ใช่ คือมันเบ็ดขึนไปมาก ครั้งกระโน้น
คนอย่างพวงเราใบฐาน ไม่เป็นทันกัน ซึ่งอ
ของก็ต้องมีเงินเดียก่อนดีจะง่ายได้ คนเลี้ยว
นี้ซื้ออะไรมันไม่ยอมซื้อไม่ได้นะ ทุกอย่างผ่อน
จดหมายตั้งบ้าน จดยานต์ จนเป็นทันนี้ไม่รู้จะ
ห้ามอย่างไร ต้องใจนิยมเงินมาต่อเงินก็ยังเป็น
หนน ทันนี้ออกใบอนุญาตให้เดินทางเข้าเมือง เวลาเข้า

จะให้นำเงินไปคืนทันที รับสั่งว่าเอาไปคืนเสีย
ท้าอย่างนี้ไม่ได้ เราต้องนี่เสียก่อนคือ พะรองค์
ท่านจะไม่นำมาสอนเรื่องเป็นหนี้ แต่มีอะไรเกิด
ขึ้นพะรองค์ทำก็ขอจ่ายโดยการสมุดเรื่องนั้นกับคน
นั้นคนนี้แล้วแต่ว่าเรื่องอะไร ถือใจกาสอธิบาย
ให้ไม่ใช่การสอนที่ดีเยา แล้วจะทรงบอกถึงเหตุ
ผลว่าทำไม่ เป็นหนี้แล้วเป็นอย่างไร มันลำบาก
อย่างไร ถ้าไม่มีเงินให้เข้า ใครจะลำบาก เรายัง
ลำบาก เขาก็ลำบาก ลำบากกันไปหมด รับสั่ง
ให้รู้ไว้"

แต่สมัยนั้นค่านรุ่นใหม่ในสังคมไทย มีอย่างว่า
เศรษฐกิจของไทยเป็นอย่างนี้ ไปผ่อนสักัน

ได้ฝ่าพระบาทจะทรงให้คำแนะนำสำหรับ
คนที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมนี้

“มันขาดมันไปไกลแล้ว แล้วก็อย่าเชื่อที่ว่า
ถ้าไม่ผ่อนสบ ไม่มีหนี้นักไม่มีเครดิต ใจจะนิ่ม
แก่กาลาไปสู้ชีวะเก่งข่าม่าติ ฉันก็แนะนำไม่ได้”
รับสั่งจบ ทรงเสริมว่า “อย่างที่พูดถูกเป็นหนึ่น
จะล้ำนาหายกหักกันเข้าที่ให้เชินเรามายิ่ง แล้วก็
ขอให้เราใช้เชินศิวน เชาดิชจะมีเชินใบใช้ฟ้า
จะไร้เดียว เราเป็นหนึ่นเราก็เป็นทุกอย่าง ไม่มีเชินให้
ศิวนเชาก็ควรไม่สนับนัยใจ”

เนื่องในวิกาสครรภ์รอบ 100 ปี สมเด็จพระบรมราชชนนี ได้ฝ่าพระบาททรงมีโครงการที่สำคัญยิ่งที่ทรงตั้งไว้คือการที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรืองและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของชาติไทย ดังนั้น จึงต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและต้องมีความตั้งใจที่จะทำให้สำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มเติมรายได้ทางเศรษฐกิจ หรือการลดภาระทางภาษี หรือการสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถผลิตข้าวได้มากขึ้น ฯลฯ แต่ในที่สุดแล้ว โครงการนี้ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่ตั้งใจไว้ ด้วยสาเหตุที่ว่า ประเทศไทยในขณะนั้น ยังคงเผชิญกับภัยคุกคามทางการเมืองอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการต่อต้านจากกลุ่มผู้ก่อการร้าย หรือการต่อต้านจากกลุ่มผู้ต้องการอำนาจ ซึ่งทำให้เกิดความไม่สงบทางการเมือง ทำให้การดำเนินการทางเศรษฐกิจต้องหยุดชะงัก ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ รับสั่งว่า “เมืองท่ามากหมายแล้ว โครงการมีมากแล้ว ส่วนมากต้องงานในต่างประเทศ อย่างค่าการสูญเสียโภภัยที่บ่อบาชติดยกย่อง ดังต่อไปนี้เป็นปัจจุบันนี้ บุคคลสำคัญที่ต้องการอนุมัติโภภัย ที่นี่คงจะนิ่ว ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ศึกษาด้วยเรือลากเรือห้องสกัดต้องเดินทางบ่อบาช นี่เมื่อหลายปีแล้ว สอยแท่นจัตุราน ดังต่อไปนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม บริษัทภารกุมาเรียได้เดินทางไป ส่วนงานที่เมือง บอสตัน (Boston) สหสหพันธ์เรือ เสียดาย ไม่ได้ ฉันก็ต้องไป สมเด็จพระบรมราชชนนี ทรงเรียนที่มหาวิทยาลัยซิมมอนส์ (Simmons) ไม่ได้เรียนเพื่อรับนิสิต แต่ ทรงได้อ่านไว้มาก มหาวิทยาลัยซิมมอนส์ ช่วงกับธุรกิจไทย สมาคมแพทย์ไทย สมาคมพยาบาลไทย จัดงานฉลองที่มหาวิทยาลัย มีการต้อนรับ นิทรรศการ การแสดง ต่างๆ หลายวัน ฉันจะไปปลายเดือนกันยา นะนี่”

ช่วงที่ใช้ฝ่าพระบาทและสมเด็จพระบรมราชชนนีประทับอยู่ต่างประเทศ เมื่อครั้งที่สมเด็จเจ้าฟ้ากรมหลวงสังขยาครรภ์ทรงศึกษาในต่างประเทศ พระองค์ท่านเคยรับถิ่งแนะนำมักเรียนไทยให้อธิบายต่างประเทศด้วย เป็นผลเมื่อที่เดินทางรับใช้ประเทศไทยครั้นดี ถึงทรงนี้คำสอนดังกล่าวไม่เคยล้าสมัยเลย อย่างไรก็ใช้ฝ่าพระบาททรงครองราชอาณาจักรไทย

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ รับสังฆ์ว่า “สมเด็จพระบรมราชชนนกเป็นพระโภรสนิรัชกาลที่ ๕ พระโภรสรุพาระอธิค ทรงมีความรู้สึกรักผิดชอบมาก ตั้งพระทัยทำฐานเพื่อประโยชน์ประเทศชาติให้ดีที่สุด ตั้งมืออยู่ในทุกพระอธิค จึงจะทำได้ดีบ้างไม่ดีบ้าง แต่ต้องพระทัยทุกพระอธิค มีหลักฐานเป็นจดหมาย เมื่อทูลกระหม่อมพ่อทรงเชิญจากมาเมือง เดชะฯ สำหรับการรวมทัพวัดพิชณ์โภราประชานา ซึ่งเป็นพื้นของคนละพระมารดา แต่รักกันมาก ตั้งแต่ไปอยู่ร่มเมืองนอก รู้สึกรักเมืองไทยแล้ว อยากศึกษาให้จบเร็ว ไปปะวงเมืองไทย ทูลกระหม่อมพ่อทรงตั้งพระทัยดีเหลือเกิน เป็นคนไทยที่รักเมืองไทยมาก”

100 WSSHA สมเต็จย่า

ประทับใจในความทรงจำ

ต่อจากหน้า 7

ช่วงที่สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงประทับอยู่ ณ ดอยอุ่น พระองค์ท่านทรงมีกิจกรรมทั้งทรงบันพระพุทธอุป ปักครอสติช ซึ่งในครุภัยนี้ส่วนใหญ่จะแนะนำให้คนสูงอายุออกกำลังกาย ขอได้ฝ่าพระบาททรงประทานคำแนะนำในการเดือกจิกกรรมด้วย

“เรื่องนี้ก็แล้วแต่ใจรักจ่าขอนจะไป ถ้าคุณไม่ชอบปักก็ง่ายไม่ต้องแก้ไขอันหนึ่งอีกไปพอดี ถึงครอสติชเลย เพราะที่สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงทำไม่ใช่ครอสติช เขาเรียนนิดเดียวพอยต์ (Needle Point) คือครอสติชมันต้องครอสตามกันไปมา แต่นี้ปักเดินทางเดินเข้าเรียนนิดเดียว พอยต์ โครงการ ก็ใช่จ่าครอสติช ช่วยแก้ให้ก็ดี สมเด็จแม่ยิ่งทำก็ยิ่งสนุก เวลาบ้านจะยังไงต่อ หรือนั่งเฉลียกับปีก”

“ส่วนการบันพระพุทธอุปซึ่งเป็นของที่ดี มันแล้วแต่ พระองค์ท่านมีเครื่องยาที่จะบันพระพุทธอุป ศึกษาจะไรต่ออะไรมากองที่พระองค์ท่านทำพิเศษเป็นสิ่งเดียว

“พระองค์ท่านทำอะไรไม่ต้องไม่รำคาญ ก่อนที่จะทำพวณี้ จำไว้ได้แล้ว น่าจะเริ่มด้วย คาดเขี้ยว ทั้งที่พระองค์ไม่มีพระสรุคอะไร มากหมาย แต่พระองค์ท่านก็เรียกครุมาสอนบ้าง ที่แรกก็คาดเขี้ยว บันกระดาษ มีคุณามาสอน คาดดันไม้ หะเลสาบ และก็คิดว่า น่าจะคาดบนจาน บันจะไปบัง ก็ไปเรียนเหมือนกันนิดหน่อย ที่แรกคาดบนกระเบื้องเคลือบ ไปร้านซื้อกระเบื้องเคลือบ แล้วมาสอนให้ด้วย ท่านก็คาด ท่านบอกว่าอย่างจะทำของไทย ก็มีหมอนหันหนึ่งเป็นรูปหนุมาน ท่านก็เอามาสอนมาวางแล้วก็มาวด เป็นหนุมานบนจาน

“พระองค์ท่านก็สอนพระทัยตราศาสตร์ ศึกษาภาษาศาสตร์ ในนี้ (หนังสือเป็นของมีค่า หน้า ๕๘-๖๐ ที่ห้องพระราชทาน อภิบาลประจำกอง) เป็นการไปพับแผนที่ตราศาสตร์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมพระทัยมาก ชนในเชือกขาดามมาทั้งชต แล้วทางเชียงใหม่เป็นก่อตัว หลวงนี้ที่เห็นเป็นตอกไม้เล็กๆ คือดวงดาวทั้งนั้น ด้านหลังพระองค์ท่านก็จะเสียงเชือกต่ำด้วย”

กราบถูลกน้ำว่า สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงเรียนการเขียนภาพ เมื่อพระชนมายุเท่าไร สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ รับสั่งว่า ประมาณ ๓๐-๔๐ พระชนนีที่ไม่เคยสนใจเรื่องนี้ พระองค์ท่านมีงานและทรงต้องเลี้ยงดูพวงมาลัยเมื่อยังเป็นนักเรียน

ทรงเคยอยู่และร่วมดูงาน จนถูกฯ ให้เข้าไปต้องดูแลใกล้ชิดมากนัก สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงไปเรียนที่มหาวิทยาลัย ทั้งปรัชญาและวรรณคดี

“ทรงไปลงที่เป็นพังคำบรรยาย ไม่ต้องทรงไปสอบ ที่เรียกว่า อดิติ (Audit) ที่แรก ทรงเรียนวรรณคดีและปรัชญา ทรงเรียนภาษาล้านสกฤต แล้วจึงสนใจพระทัยเรียนภาษาบาลี เพื่ออ่านพระไตรปิฎก ทรงเริ่มทำพจนานุกรมล้านสกฤต”

“นอกจากเรียนแล้ว ก็สนใจที่ต้องไม้มีถึงได้คาดตามเป็นตอกไม้ ถ้าดอกไม้มากก็เป็นเปลวตัวนั้นขนาดใหญ่ (ในหนังสือเวลาเป็นของมีค่า หน้า ๕๘) มีค่าว่ามหماหายทั้งนั้น ถ้าดอกไม้เล็กก็เป็นดาวระดับ ๑ หรือ ๒ คือเป็นสิ่งที่แปลงมากแต่คุณงามดีอย่างเข้าใจนัก

“มีภาคสูตรความคล้ายภาพเรื่อง ชั่งทรงตั้ง ซึ่งว่า พลัสเตรม (Plastrem) ดันกิตามว่า ทำไม่เชื่อ หลัสเตรม ทรงอธิบายว่า ประกอบด้วยอักษรย่อชื่อนักปรัชญาและนักเขียน บางคนที่ทรงนับถือหรือชอบ รูปดาวแต่ละดาวคือนักเขียนคนหนึ่ง ข้างหลังทรงเรียนว่า ฉันยกยาเตินทางด้วยเรื่องร้องนำ” (หนังสือเวลาเป็นของมีค่า หน้า ๕๘-๖๐)

สิ่งของที่สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงประดิษฐ์เก็บรวบรวมไว้ที่ไหน

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ รับสั่งว่า “ไม่ได้มีการรวบรวม ของอยู่กระตังกระจาย คนที่ได้รับมากที่สุด คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันเฉลิมพระชนมพรรษาก็ถาวรชั้นหนึ่ง วันปีใหม่กิทยน้ำใบคล้ำ”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดทราบว่า ทรงโปรดของวัยเด็กในหนึ่งเป็นพิเศษ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ทรงตอบว่า ไม่เคยรับสั่ง

จากการแล侈พระราชนิมภ์สัมภาษณ์นี้ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ทรงบ่งบอกถึงความหมายพระราชนิมภ์แห่งรัชสมเด็จพระศรีนารินทร์ทราบรมราชชนนีฯ พระมารดาแห่งพระเจ้าอยู่หัววี ๒ พระองค์และพระราชนิคิด ๑ พระองค์ ทรงประกอบพระราชนิมภ์เพื่อครอบครัว เพื่อปะเทศหลอดพระชนม์รักษา

หนังสือพิมพ์มติชน ขอเป็นตัวแทนคนไทย น้อมเกล้าถวายลักษณะ แต่ 100 พระราชนิมภ์ สมเด็จย่า แม่ฟ้า หลังชดเชยปวงชน

W ะนิพนธ์ 'เวลาเป็นของมีค่า' ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ทรงนิพนธ์ เกี่ยวกับพระราชนิรยาส่วนพระองค์สมเด็จพระบรมราชชนนี ซึ่งไม่เคยปรากฏในหนังสือเล่มอื่นใดมา ก่อน ส่วนใหญ่เกี่ยวกับพระบรมราชยาลักษณ์ ทรงบรรยายเรื่องและภาพทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

โดยที่สมเด็จพระบรมราชชนนีได้ทรงใช้เวลาว่างพระราชนิรยา กิจให้เป็นประโยชน์สมกับชื่อพระนิพนธ์ 'เวลาเป็นของมีค่า' เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชชนนี เนื่องในมหามงคลสมัยเจริญพระชนมายุ 84 พรรษา ครบ 7 รอบ ในวันที่ 21 ตุลาคม 2527

สำหรับหน้าปกหนังสือ เวลาเป็นของมีค่า เป็นพระยาลักษณ์ สมเด็จพระบรมราชชนนีฉลองพระองค์สีแดงสดใส ทรงพินิดอกไม้ม่อป่ายลีเชิง องค์นิพนธ์ทรงนั่นว่า "ถ้าพิศดูรูปหน้าปัก ห่านจะเห็นได้ว่า แม่舅อุตถอกไม้ที่ถืออยู่อย่างอึกชี้ง กว่ามอุตถความงามของหน้าท่านนั่น ในสายตาจะมีคำตามว่า จะทำอย่างไร ฉะ จะรักษาความสวยงาม และความงาม ชาติอุตถอกไม้นี้ไว้ได้ นี้แหลกเป็นที่เกิดของงานประดิษฐ์ต่างๆ ขอบแม้"

ในหนังสือเรื่อง '100 พระราชนิพเด็จฯ แม่舅หลวง' สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ มีรับสั่งเสริมถึงข้านอดิเรกที่ สมเด็จฯ ทำมาตั้งแต่เด็ก งานต่างๆ มี การเขียนเครื่องกระเบื้อง การทำเครื่องเคลือบดินเผา การปั้นพระพุทธรูป การปักภาพ การหัปและใช้ดอกไม้ภูษา

ถ่ายที่เมืองไทยก่อนที่หั้ง 3 พระองค์จะเสด็จไปเมืองนอก เพื่อใช้ในการทำหนังสือเดินทาง เลยถือโอกาสถ่ายรูปร่วมกัน

ปัลเตอร์เรื่อง ดาวเล้านิทาน ที่ทรงดicitไว้บนกำแพง ณ ศาลาทรงงาน วังเลออดิส หากลังเกตข้าวในพระราชนิพนธ์ ทุกครั้งจะมองเห็นได้ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ รับสังว่า เป็นปัลเตอร์ประชาสัมพันธ์ลักษณะที่สำหรับเด็ก ที่กลุ่มมายานีอักษร ซึ่งเป็นกิจกรรมทำตามความชอบทางพระอนุญาต นำบทพระนิพนธ์นิทานเด็กที่พระองค์ทรงแบลลและเรียนเรียงจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เมื่อทรงมีพระชนนชาติเพียง 9 พรรษา นิทานนั้นพิมพ์เมื่อวันคล้ายวันประสูติ สมเด็จพระศรีสวัสดิ์ทิรา พระพันวัสสา อ้ายขากเจ้า คือสมเด็จฯ ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ และได้พิมพ์ครั้งที่ 2 ในงานถวายพระเพลิงสมเด็จพระบรมราชชนนี โดยทางกิจการฯ ทำเป็นละครสั้นแต่ละเรื่อง แล้วกราบบุพูลเริบสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ เสศดจอดพระเนตร รูปที่นำมาทำปัลเตอร์ เป็นรูปที่